

11 Eylül'e Rağmen AMERİKA'DA YÜKSELEN İSLAM KİTABINDAN ÖRNEK BÖLÜM

Sekizinci Bölüm

25 SENE SÜREN BİR HİDAYET YOLCULUĞUNUN KISA ÖYKÜSÜ

“Allah kime hidayet ederse işte o, doğru yolu bulandır. Kimi de şaşırtırsa, artık ona doğru yolu gösterecek bir dost bulamazsın.”
(Kehf Suresi, 17)

Fred Reed'le Tanışmamız

2004 Ramazan'ının ilk haftası, sevincimden beni ağlatacak noktaya getiren güzel bir ihtida haberi aldım... 2000 yılında İstanbul'daki Bediüzzaman Sempozyumu'na katılırken, organize heyetindekilere öğrenci evinde kalmayı tercih ettiğimi söylemiştim. Onlar ise benim otelde kalmamı uygun görmüşlerdi. Oysa öğrencilerle kalmayı, konferansın düzenlendiği beş yıldızlı otelde kalmaya birçok açıdan tercih ederdim. Hem maneviyattan yoksun hem de Risale-i Nur'dan öğrendiğim iktisat prensibine ters bulduğum için gönlüm pek razı olmamıştı. Ancak organize heyetinin ısrarını kıramayıp oteli kerhen kabul edince yabancı biriyle kalmayı istediğimi söylemiştim. Belki güzel bir şeyler yapıp vicdanımın itirazına mazeret sunacaktım. Resepsiyonda birlikte kalacak yabancı bir tebliğciyi sorarken, Fred Reed çıkagelmişti.

Kanada'dan geliyordu. Konferansta bir tebliğ sunacaktı. Hemen tanışıp aynı odayı paylaşma konusunda anlaşmıştık. Otel odasında *Anatolia Junction* adındaki kitabının varlığını öğrenip okumak nasip oldu. Kitabı okuduktan sonra yazarın samimiyetini ve kaleminin kuvvetini anlamıştım. Fred Reed'in birkaç ay zarfında yaptığı araştırma sonucunda belîğ ve müdekkik bir gözle yazmış olduğu bu biyografi kitabı beni büyülemişti. Kitabı Türkçeye çevirmeye karar verdim.¹

Kısa beraberliğimiz esnasında, **Batı medeniyetinin gerçek yüzünü anlamış ve ruhu sefih medeniyetin sunduğu şeylerden tiksinişmiş biri olarak tanıdım Fred Reed'i.** Hem itikad hem de davranışlarıyla İslam'a çok yakın olduğunu anlamıştım. İslam'ı kabul etmiş olabilir diye düşündüğüm için, bir seferinde kendisine Müslüman olup olmadığını sordum. Bu sorumdan çok rahatsız olmuştu. Benim gibi, hidayetin gerçek manasını bilmeyen sabırsız birçok insan da aynı soruyu sormuş. Fred Reed, soruya cevap vermek istemediğini çünkü konuyu özel hayatını ilgilendiren bir mesele olarak gördüğünü söyledi. **Hidayetin Allah'tan olduğunu ve sadece akıl ile izah edilemeyeceğini, Fred Reed'i tanıyınca daha iyi anlamıştım.** Öyle ya, aklen Fred Reed'in Müslüman olması gerektiğini düşünüyordum. Yaşantısı ve düşünceleri bir Müslüman'ınkinden farklı değildi. Buna rağmen, o, kendisini Müslüman olarak ifade etmek istemiyordu.

Her neyse, Fred Reed ile kitabının çevirisi sırasında aralıklarla görüşme imkânımız oldu. Her türlü konuyu konuşsak da, Müslüman olma konusunu konuşmuyorduk artık. İki sene sonra birlikte yine Bediüzzaman

¹ Fred Reed'in söz konusu kitabı, Karakalem Yayınları arasında “Anadolu Kavşağı - Gizli Türkiye'ye Yolculuk-” başlığıyla 2002 yılında basıldı.

Sempozyumu'na katılırken, çevirdiğimiz kitap baskıya hazırlanmıştı. Fred Reed, kitabın Türkçe baskısına yeni bir önsöz yazıp Bediüzzaman'a olan hayranlığını Türk okuyucularıyla paylaştı.

Fred Reed'in Hidayet Haberi

Zaman çarkları hızla dönerken bir başka sempozyumda görüşmek nasip oldu tekrar. 2004 yılındaki 7. Bediüzzaman Sempozyumu'nda Fred Reed Batının modern putlarıyla ilgili bir tebliğ sunmuştu. Kendisi ile görüşmemizde eşinin rahatsızlığını anlatmış ve dua talebinde bulunmuştu. Doktorların teşhis koymakta zorlandığı hastalığı anlatırken teslimiyet ve tevekkül dolu ifadeler kullanışı dikkatimi çekmişti. Manevi olarak kendisini daha iyi noktada bulmuştum. Ancak geçmişte yaşadığım tecrübemden dolayı Müslüman olup olmadığını sormadım.

Ramazan'ı büyük heyecanla beklediğini ve bu sene dördüncü defadır oruç tutacağını söylemesine rağmen kalbimden geçen malum soruyu sormadım. Türkiye'den döndükten birkaç gün sonra Fred Reed'e bir mesaj gönderip Ramazan'ın nasıl geçtiğini sordum. Kendisinden aldığım cevaptaki şu ifadeler o gün benim için müthiş bir sevinç kaynağı oldu:

"Thanks for your question about Ramadan. In fact, a surprising (?) development occurred. On the second day of Ramadan, I accepted Islam. I was concerned about respecting the outward form of fasting, but not its spiritual content. For someone who claims, as I do, to be interested above all in spiritual questions, this had created a contradiction I could resolve in only one way. So now we are brothers, in the fullest sense of the word. As you can imagine, my experience of several years in Turkey was instrumental in bringing me to this point.."

"My wife is much better now... She is fully supporting my decision, by the way. Please remember me in your prayers as I do you in mine."

*"Ramazan ile ilgili sorun için teşekkür ederim. Doğrusu sürpriz (?) bir gelişme oldu. **Ramazan'ın ikinci gününde İslam'ı kabul ettim.** Orucun dışsal şartlarıyla ilgili endişelerim vardı, ruhsal içeriğiyle ilgili değil. Ruhani soruları her şeyin üstünde tutan benim gibi biri için yaşadıklarım bir nevi çelişki oluşturuyordu ki, çözmem gerekirdi. **Şu anda kelimenin tam anlamıyla seninle kardeşiz.** Tahmin ettiğin gibi, Türkiye'ye birkaç yıl yaptığım seyahatler beni bu noktaya getirdi..."*

"Eşim şimdi çok daha iyi durumda... Benim kararımı sonuna kadar destekliyor. Lütfen beni duanda hatırla. Ben de seni duamda anıyorum..."

Maddiyattan ziyade ruhaniyeti ağır basan biri olan Fred Reed, Ramazan'daki ilahi rahmeti ruhuyla hissedip imanını ilan etmişti. Onun gibi kalemi çok kuvvetli birinin İslam'ın çok mağdur olduğu bir zamanda imana gelmesi, bana Hz. Ömer'in imana gelmesini hatırlatmıştı.

Peygamberimiz böyle bahadır birinin imana gelmesi için dua ediyordu. Çünkü Ömer (r.a) gibi Mekke'nin ileri gelenlerinden ve kılıç erbabından olan cesur bir adama büyük bir ihtiyaç vardı. **İslam'ın terörle birlikte anıldığı böyle bir zamanda da Fred Reed gibi kalem erbabına büyük ihtiyaç var.**

Bizi, bizden daha iyi düşünüp şefkat eden Rabb-i Rahimimiz, onun gibilerine hidayet nasip etmekle bu ihtiyaca cevap veriyordu. Bize düşen ise, ümidimizi kırmadan üstümüze düşeni yapmaktır. Madem her şey O'nun ilim, irade ve kudreti altında cereyan ediyor, bize tasalanmak düşmez artık.

Fred'den aldığım sevindirici mesajı okuduktan sonra kendisini telefonla arayıp tebrik ettim. Müslüman olduktan sonra farklı bir ruhani halet içine girdiğini söyleyip yaşadığı değişimin hikâyesini kısaca benimle paylaştı.

1984 yılında bir gazeteci olarak İran'a giderken Müslümanlarla ilk defa tanışma imkânı bulmuş. Politik yoldan güç arayışı içinden olanlardan çok, orada **karşılaştığı samimi Müslümanlar onda güzel iz bırakmış.** Yıllar sonra gerçekleştirdiği Türkiye ziyareti ve nur cemaati ile tanışması bu süreci hızlandırmış. İslam'ın birçok emrini güzel bulduğu için zamanla onları tatbik başlamış. **Birkaç senedir içki içmeyi ve domuz eti yemeyi bıraktığı gibi oruç bile tutuyormuş.** Ancak buna rağmen "sen Müslüman olmalısın" diyenlere büyük tepki göstererek böyle bir karara hazır olmadığını hissetmiş. Eşinin rahatsızlığı hidayetinde önemli rol oynamış. Sevdiği birinin, teşhisi olmayan bir hastalığa yakalanması, aczini anlayıp bir Rabbe iltica ihtiyacını doğurmuş.

Fred Reed, hidayetinin kolay olmadığını şöyle ifade etti: “Batı Medeniyeti, insanı kendi kendine tapmaya teşvik ettiğinden dolayı Allah’a tam teslim olmak benim için hayli zorlu bir mücadele sonunda gerçekleşti.” Kısaca samimi Müslümanları tanıyıp doğru İslam’ı öğrendikçe İslam’ın güzelliğine meftun olmuş. Güzeli bulduğu prensipleri hayatına tatbik etmeye başlamış.

Derken, yaptığının bir çelişki olduğunu anlamış. Kendine, Müslüman olmadığı halde, neden bir Müslüman gibi yaşadığını sorduğunda makul bir cevap verememiş. Kendi tabiriyle, “bir yandan oruç tutup öte yandan Müslüman olmamak olur mu diye kendime sordum. Madem bu dini güzel bulup yaşıyorum, o halde tamamıyla kabul etmem lazım dedim. Bir Müslüman dostumu arayıp içine düştüğüm çelişkiyi anlattım. O da bana, “tuttuğun oruçlar inşallah kabul olur. Sen zaten bir nevi Müslüman olmuştun. Ancak İslam’ı aleni kabul edip ona göre yaşamak daha da iyi olur” deyince ben de bu öneriyi itiraz edecek bir şey bulamadım.”

Misafir karşılamının ayrı bir heyecanı olur. Birkaç gün ağırlamak üzere bir misafir bekliyordum. Bendeki heyecan sıradan bir misafiri karşılamının çok ötesindeydi. Beş sene önce Bediüzzaman Sempozyumu’nda güzel bir tevafuk eseri aynı otel odasını paylaştığım Kanadalı gazeteci-yazar Fred Reed’i ağırlayacaktım. Birçoğumuz için aradan geçen beş sene hayatımıza pek bir değişiklik getirmemiş olabilir. Oysa Fred Reed bu beş senede küfrün karanlığından nurun aydınlığına çıkmış, nefsin ve yaratılmış varlıkların esaretinden kurtulup hakiki hürriyetine kavuşmuştu.

En son görüşmemizde Mr. Reed diye hitap ederek ayrılmıştım, şimdi ise onu Brother Fred (Fred Kardeşim) diye karşılayacaktım havaalanında. **Bir otel odasında başlayan dostluğumuz, iman bağıyla hakiki kardeşliğe dönüşmüştü.** Bu kardeşlik nesep kardeşliğinin binler derece ötesinde kardeşlikti. Nesep kardeşliğinde, anne veya babanız bir iken, iman kardeşliğinizde Halık’ınız bir, Rabbiniz bir, Rezzak’ınız bir, Malikiniz bir... Kısaca bütün Esmâ-i İlahiye sayısınca sizi birbirine bağlayan bağlar var. Kibleniz bir, Peygamberiniz bir, Kitabınız bir, ibadetiniz bir... İman ve İslam’ın hakikatleri adedince hakiki birlik bağları oluşuyor.

Fred’le nesebî bir bağımız yoktu, ancak iman ve İslamiyet sayesinde aramızda binlerce manevi bağlar örüldüğünden, hakiki bir kardeşimi bekler gibi heyecanla onu bekliyordum. Bizimle hidayet öyküsünü paylaşmak ve çok yakın zamana kadar mensubu olduğu gayr-i müslim kitleye nasıl ulaşabileceğimizi anlatmak için davet etmiştik. Aynı zamanda şehrimizdeki en büyük üniversitenin öğrencilerine, “Bediüzzaman örneğinde İslam’daki maneviyat”ı anlatacaktı. Kendisini beklerken hayalim beni beş sene öncesine götürdü. Otel odasında tanıdığım Mr. Reed’i düşündüm. Onunla tanıştığım, yazdığı kitabı bir çırpıda okuyup bitirdiğim geceyi, hatta otel resepsiyonunda ilk karşılaştığım anı hatırladım. Hiçbir şeyde zerre kadar tesadüf olmadığını bütün hücrelerimle tekrar tasdik ettim.

Amerika’yı ve Amerikan Vatandaşlığını Terk Etmesi

Fred, Amerika’nın California eyaletinde bir Hıristiyan ailede dünyaya gelmiş. Henüz hayatının baharını yaşarken, Amerika, tarihinin en çetin kışlarından birinin arefesindeydi. Fred, temiz fitratından yükselen sese kulak verip Amerika’nın Vietnam’daki işleyeceği zulme dâhil olmamak için, babasının ısrarına rağmen askere yazılmak yerine Kanada’ya göç etmeye karar verir. **Amerika’nın emperyalist emellerine alet olup bu uğurda yaptığı zulme ortak olmamak için, Amerika’yı terk ettiği gibi, Amerikan vatandaşlığını da terk eder.** Kanada vatandaşlığına geçer. Zulme karşı aldığı tavır, onu mazluma yakınlaştırır. Mazlumun gür sesi olmak için gazeteci olmaya karar verir. Gerekli gazetecilik eğitimini aldıktan sonra, son birkaç asırdır en çok zulme maruz kalan İslam coğrafyasındaki olaylarla ilgili makaleler yazmaya başlar. Tam bu sıralarda İran, dünyanın gündemine yerleşir. Sene 1979; İran’da Amerika’nın kuklası olan Şah yönetimi devrilir ve yerine İran İslam Cumhuriyeti kurulur. Amerika’da ve Batı ülkelerinde bu devrime karşı büyük tepki gösterilir.

İlk Defa İslam’la Tanışması

Fred, İran’daki yeni sistemin dünya görüşünü sevmemekle beraber, emperyalist ülkelerin dayatmasını da hoş görmez. Ona göre bu devrim, emperyalist güçlerin dayatmasını reddeden bir halk devrimiydi. O halde halkın neden böyle bir tercihte bulunduğunu iyi anlamak gerekirdi. Batı medyasında bu misyonu yüklenen kimse olmadığını gören Fred, İran’a gitmeye karar verir. Oradaki gelişmeleri birinci ağızdan duyarak okuyucularına aktarır.

İran'a yaptığı yolculuk, İslam'a giden uzun yoldaki ilk durak olmuş onun için. Küçük bir kasabada ilk defa ezanı duyunca acayip bir halete girmiş. **Manasını bilmediği bu meçhul ses, onu ebedi kurtuluşa çağıran bir "ilahi çağrıydı."** Kendi tabiriyle, bu ilahi çağrıya yirmi beş sene sonra cevap vermek nasip olmuştu. Batı medyasındaki Müslüman tiplmesiyle, gördüğü ve tanıştığı Müslümanların birbirinden çok farklı olduğu dikkatini çekmişti. Hayatını tüketime adayan zevk peşindeki bencil robotlar yerine, gerçek insani değerlere sahip insanlarla tanışmıştı orada. Fred, halkın samimiyetine vefa ile karşılık vermiş ve İran'a birçok defa yolculuk yaparak onların sesini dünyaya duyurmaya çalışmıştı.

Balkanlarda Mazlumun Sesi Olması

Derken, Balkanlarda Bosna-Hersek ve Kosova'daki Müslümanlara yönelik zulüm ve katliamlar gündeme oturur. Avrupa ve Amerika yüz binlerce mazlumun katline uzun bir süre seyirci kalır. Fred, bu sefer, Balkanlara yolculuk yapar. Oradaki mazlumların sesi olmaya çalışır. Onların zulüm ve esaretten kurtulması için kaleminin kuvvetine dayanır. Bu esnada, Türkiye'deki gelişmeleri de yakından takip eder. O sıralarda Refah Partisi'nin güç kazanmasıyla Türkiye'deki İslami hareketler Batı'nın gündemine girer. Fred, dayatmacı ve çarpık modernleşme projesine karşı Türk toplumunun nasıl mukavemet gösterdiğini yerinde gözlemlemek üzere Türkiye'ye gitmeye karar verir.

"Gizli Türkiye"ye Yaptığı Yolculuk

Her zaman yaptığı gibi, gazete sayfalarından olup bitenleri öğrenmek yerine, halkın içine girmek için yardım ister. Bu arayış esnasında, birilerinin vesilesiyle İstanbul İlim ve Kültür Vakfı'na yolu düşer. Burada tanıştığı insanları çok samimi bulur ve onların yardımıyla Anadolu insanına ulaşabileceğini düşünür. Onlara, Türkiye'deki İslami gelişmeleri anlamak için geldiğini söyler. Bir kısım sorular sorar. Aldığı cevaplar ve gördüğü muamele Fred'in kalbinde yeni tanıştığı insanlara karşı büyük bir güven hissi doğurur. Onlarla, aradığı sorulara cevap bulacağına dair şüphesi kalmaz. Bu insanların yardımıyla, **görünmeyen "Gizli Türkiye"nin varlığını keşfeder.**

Türkiye'nin yakın tarihinin, iki zihniyet arasında geçen mücadelenin tarihi olduğunu anlar. Biri, milletin değerlerini yok sayarak Tek Parti marifetiyle kafalarında tasarladıkları baskıcı ve çarpık modernleşme projesini Türk milletine her türlü askeri, politik ve ekonomik gücü kullanarak dayatırken; diğeri, millete rağmen olmayan gerçek modernleşme projesini savunuyor, hiçbir maddi güç kullanmadan, insanları eğitip aydınlatarak baskılara karşı çıkıyordu. Gösterişten, riyadan ve her türlü menfaatten uzak bu sessiz mücadelenin ve mazlum kitlenin sesi olmaya karar verir Fred.

Anadolu'nun bağrından çıkan bu sessiz hareketin manevi liderlerinin izlerini takip eder. Onların takipçilerinin sade hayatlarını, davalarına adanmışlıklarını, samimi tavırlarını ve çarpık modernleşme projesine karşı gösterdikleri örnek mücadelelerini takdir eder. Onlar, her türlü baskıya ve dayatmaya rağmen kendi değerlerini muhafaza etmeyi başardıkları gibi, bütün dünyayı saran dünyevileşme hastalığına karşı etkin bir hayat reçetesi de geliştirmişlerdi. Fred, gördüklerini ve yaşadıklarını "Anadolu Kavşağı -Gizli Türkiye'ye Yolculuk-" adıyla kitaplaştırır.

Fred'i Karşılarken

Fred'le tanıştığım gün *Anadolu Kavşağı*'ndan haberim olmuştu. Bir solukta kitabın tamamını okumuştum. Çok sürükleyici ve ilginç bulmuştum. Kitabı Türk okuyucusu için değil, Batılılar için yazmıştı. Kitabı okuduktan sonra, Türkçeye çevrilmesi gerektiğine kanaat getirdim. Fred ile bu kanaatimi paylaştığımda bana destek çıktı. Bir sene içinde kitabın çevirisini yapmak nasip oldu. Hem oradaki görüşmelerimiz hem de kitap çevirisi sırasındaki diyaloglarımız sayesinde, Fred'le aramızdaki dostluk bağları kuvvetlendi. İkinci görüşmemizde, onun domuz eti yemeyi ve içki içmeyi bıraktığını ve Ramazan'da oruç tuttuğunu öğrenmiştim. İlk etapta çok şaşırılmıştım. Sonra anladım ki, **Fred tanıdığı Müslümanların güzel hasletlerini sevmiş ve onları taklide başlamış.** Kendi ifadesiyle, sevdiği ve güvendiği insanlar oruçla akşama kadar aç ve susuz kalırken, onların yanında bir şeyler yemeyi ve içmeyi saygısızlık olarak telakki etmiş ve Müslüman olmadığı halde oruç tutmaya başlamıştı. Doğrusu, çok geçmeden, samimi, dürüst ve hakperest olduğunu anladığım Fred'i çok sevmiştim. 2004 yılının Ramazan ayının ikinci gününde Müslüman olduğunu duyduğumda muazzam bir sevince gark olmuşum. Havaalanına onu karşılamaya giderken bunları tekrar hayalen yaşadım.

Havaalanına ulaştığımızda bizi bekliyordu. Uçağı yarım saat erken inmişti. Selam verip kucaklaştık. Mr. Reed'le ilk defa Brother Fred (Fred Kardeşim) diyerek musafaha yapıyordum. Dostluğumuz iman bağları

sayesinde kardeşliğe dönüşmüştü. **Hidayeti veren Rabbime binlerce kez şükür ederek kucaklaşırken, bütün hissiyatımla onu tebrik ettim.** Eve gelip öğlen yemeği yedikten sonra, birlikte camiye gittik. İkinci namazını müteakiben, hidayet yolculuğunu paylaştı oradakilerle.

Fred'in Hidayetine Vesile Olan Sebepler

Fred'in ilk olarak anlattığı, hidayete ulaşmasında etkili olan birkaç noktayı şöyle özetleyebiliriz: **Birincisi**, tanıştığı insanlar, güzel yaşayışlarıyla, doğru İslam'ı ona gösterdikleri için İslam ile ilgili önyargılarını silip İslam'ın hakiki bir din olduğunu görme imkânı bulmuştu. **İkincisi**, Türkiye'de tanıştığı insanlar ve Said Nursî ile ilgili çalışması onun için bir dönüm noktası olmuştu (bir konuşmamızda şöyle demişti bana: "Said Nursî'yle karşılaşmasaydım belki de hiçbir zaman Müslüman olamayacaktım"). **Üçüncüsü**, tanıştığı Müslüman dostları ona dinini değiştirme noktasında doğrudan bir telkinde bulunmamışlar. İslam'ın kendisine dayatıldığı hissine kapılsaydı hiç kabul etmeyebilirdi. **Dördüncüsü**, İslam'ı güzel bulup taklide başlayınca kendine sormaya başlamış: "Ben ne yapıyorum ve niye yapıyorum?" En son 2004 yılındaki Ramazan ayında oruç tutarken yine bu sorular meşgul etmiş zihnini. Tatmin edici hiçbir cevap bulamamış. "Benim yaptığım açıkçası İslam'ı yaşamak arzusunu gösteriyor" demiş kendi kendine. O halde İslam'ı alenen kabul etmemin zamanı geldi diye düşünüp Müslüman olmaya karar vermiş.

Fred'den İslam'ı Tebliğ Edenlere Tavsiyeler

Fred, sohbetinin ikinci kısmında, gayr-i müslimlere yönelik neler yapılabileceğini anlattı. İki noktayı önemle vurguladı konuşmasında. **Birincisi**, İslam'a karşı büyük cehalet ve yanlış bilgilendirmenin söz konusu olduğunu ve bunun ise ancak eğitim amaçlı diyalog faaliyetleriyle giderilebileceğini söyledi. Peygamberimizin Taif'teki saldırıdan yaralı bir şekilde dönüşü esnasında Hz. Cebrail'in, istersen Rabbim Taif'in etrafındaki iki dağı sana zulmedenlerin başına geçirecek diye yaptığı teklife verdiği cevabın bizim için çok önemli bir mesaj içerdiğini ifade etti. Peygamberimiz, Taiflilerin cezalandırılmasını istememişti; çünkü onların davranışlarının kaynağının cehalet olduğunu düşünmüştü. Doğru İslam'ı öğrendiklerinde farklı hareket edeceklerini ummuştu. **Bizler de İslam'a hakaret ve Müslümanlara eziyet edenlerin, cehaletlerinden dolayı böyle yaptıklarını düşünmeli ve onları İslam konusunda doğru bilgilendirmek için her fırsatı değerlendirmeliyiz.** Fred, **ikinci olarak**, İslam'ın evrensel değerler içerdiğini ve bize düşen görevin, bu değerleri bölgesel ve kültürel farklılıkların ötesine giderek tüm insanlığa sunmaya çalışmak olduğunu vurguladı. Said Nursî'yi buna örnek gösterdi. Ona göre, **Said Nursî, geldiği zamanın ve içinde yetiştiği toplumun evladı olmasına rağmen, onun Kur'an'dan takdim ettiği evrensel değerler ne Kürt ve ne de Türk milletiyle sınırlıdır.** Nursî, Anadolu'da yirminci yüzyılda ortaya çıkmış, ancak içinden çıktığı zamanı ve mekânı aşan evrensel mesajlar getirmişti tüm insanlığa. Bize düşen bu evrensel değerleri kendi kısıtlı idrakimizle ve yerel kültürümüzle kısıtlamadan herkese ulaştırmaktır.

Fred'in Bir Müşkülü

Fred'le üç günlük beraberliğimiz süresince çok güzel anlarımız geçti. Özellikle namaz hakikatini daha güzel anlamak ve birlikte namazı huşu ile eda etmek nasip oldu. Misafirliğinin ilk gecesinde, birlikte Türk kahvesi içerken kısık bir ses tonuyla bana yönelip şöyle dedi: "Biliyor musun, benim namazla ilgili çok büyük bir müşkülüm var. Ancak özel bir mesele. Birçok kişiden yardım istedim. Hiç kimse deva bulamadı. Daha da garibi, konuştuğum birçok kişide benzer sıkıntının olduğunu öğrendim. Hayli kitap karıştırdım bu konuda. Gazali'de geniş bir cevap buldum, ancak beni tam tatmin etmedi." Ben merakla söylediklerini dinledikten sonra, "kısaca müşkülünü anlatırsan, bildiğim kadarıyla yardımcı olmaya çalışırım" dedim. **Namazda hayaline istemediği şeylerin geldiğini ve kendisini çok rahatsız ettiğini, bundan dolayı da namaza bir türlü konsantre olamadığını söyledi.** Anlattığı sıkıntının Risale-i Nur'daki 21. Söz'ün ikinci makamında yer alan şeytanın namazda verdiği vesveseyle ilgili olduğunu anladım. "Merak etme. Sabah namazından sonra, bu konuyla ilgili Bediüzzaman'ın Sözler eserinde bir yer var, birlikte müzakere ederiz" dedim.

Sabah namazını birlikte kıldıktan sonra, vesvese risalesini müzakere ettik. Ben böyle bir hastalığa geçmişte yakalanmadığım için vesvese bahsinin kıymetini tam takdir edememiştim. Vesvese bahsindeki her bir devayı okurken Fred'in hayret, hayranlık ve takdirle dinlediğini fark ettim. Vesvese hastalığının hem teşhisini hem de tedavisini yapan bölümü bitirince, derdine devayı bulmuş ve bütün yaraları iyileşmiş gibi ferahlık hissettiğini söyledi. **"İşte, bu meseleyi ancak Said Nursî böyle açıklayabilir!"** diye takdirini ifade edip şöyle devam etti: "Daha önce birçok araştırma yaptım. Hiç kimse bu denli beni tatmin edip yaralarımın deva olacak şeyler sunmadı. Hatta Gazali'de çok ayrıntılı açıklama bulmama rağmen tam olarak tatmin olamamıştım. Ancak şu

anda bütün müşkülüm halloldu. **Kanada'dan buraya kadar sırf Vesvese Risalesi'ni okumak için bile gelseydim değerdi!"**

Fred' le Namaz Kılarken

Fred'in en çok takdir ettiğim yönlerinden biri de namaza gösterdiği itinaydı. Sabah namazına güneş doğmadan bir buçuk saat önce kalktığını ve namazdan sonra her gün Kur'an okuduğunu söyledi. Doğrusu, namazı birlikte cemaatle kıldığımızda farklı bir duygu iklimine giriyordum. İlk tanıştığımızda otel odasında birlikte kalırken Fred, namaz kıldığım zamanlar, büyük bir saygı içinde sessizce beni izlerdi. Oysa yıllar sonra Rabbimin hidayet nasip etmesiyle, benimle birlikte namaza saf durmuş, Rabbine kulluk yapıyordu. Ne muazzam bir manzara! Böyle bir manzara karşısında gözyaşı dökmek mümkün değildi. Evet, taşlaşmamış her bir kalp, hayatını mazlumları zalimlerin zulmünden kurtarmaya adanmış Fred'in imanla kurtuluşunu görmeyen sevinci ve bir kurtuluş eli bekleyen milyonlarca Fred'i düşünmenin hüznüyle gözyaşı döker.

Kısacası, Fred, İslam'la ve Müslümanlarla ilgili eksik ve yanlış bilgilerden dolayı önceleri kuşkuyla yaklaşmış Müslümanlara. Kuşku zamanla güvene, güven takdire, takdir taklide ve taklit teslimiyete bırakmış yerini. Fred kardeşimizin hikâyesi milyonlarca başka Fred'e nasıl ulaşmamız gerektiği noktasında bizlere çok büyük dersler veriyor. Cehaletinden dolayı İslam'a düşman olanlar veya Peygamberimizin çağrısına lakayt kalanlara güzel misal oluşturup doğru İslamiyet'i halimizle anlattığımızda, daha nice Fred'ler İslam'ın güzelliklerini görecektir ve takdir edip sonunda ona teslim olacaklardır. Bediüzzaman'ın dediği gibi "eğer biz ahlâk-ı İslâmiyenin (İslam ahlakının) ve hakaik-i imaniyenin (iman hakikatlerinin) kemalâtını (mükemmelliklerini) ef'âlimize (fiillerimize) izhar etsek (göstersek), sair dinlerin tâbileri elbette cemaatlerle İslâmiyet'e girecekler. Belki, küre-i arzın bazı kıtaları ve devletleri de İslâmiyet'e dehalet edecekler."²

² Bediüzzaman Said Nursî, Emirdağ Lahikası, s. 369.